

EPISTOLA

spero tamen etiam tacenti mihi candidum & æquum iudicium ab eruditibus omnibus aut plurimis, uel ob ipsam magnitudinem & utilitatem rei, minime negandum fore. Intelligūt illi, quod in magnis uoluisse nonnunquam satis sit, & opere in magno fas esse obrepere somnum. Equidē ut quisq; doctior & melior uir est, eò procliuiorem ad ueniam errorū dandam mihi polliceor. At si præter spem euenerit, acquiescā in paucis illis bonis & sapientibus uiris, qui mihi inchoandi absoluendiq; operis hortatores & ergo diocetæ fuerunt: acquiescam in conscientia mentis meæ, cui maxime ex proposito fuit bonis studijs opem adferre, quantocunq; posset conatu.

Dedicatio. Et quoniam, Leonarde generosissime, tu summus & præcipuus illorū fuisti, qui huius Bibliothecæ specimen approbarunt, ac mihi defesso, ut strenue pergerem, benigniter animū addidisti: æquissimū iudico, & ob hanc & alias causas, ut liber iam perfectus ad te primum redeat. Nam ut decora fiat cuiusuis libri in alicuius nomē inscriptio, tria potissimum spectari debent: Primum, ut egregius, bonus, & celebris uir sit, qui non tam à libro famam & gloriam accipiat, quàm ipse de sua communicet: deinde ut eruditus sit, & amans eruditorum, tum ut intelligat quæ ei nuncupantur, tum ne uoluntas gratitudinis desit, quando nihil tam perit, quàm quod in ingratum confertur: postremo ut argumentum conueniat, nec ab illius studio alienum sit. Hæc enim omnia nisi coniuncta reperiās, temeraria mihi futura dedicatio uidetur. Cum igitur ad eadem ipse ueluti scopum meum collimarem, incidi quidem cogitando in plurimos excellentes & magnificos uiros, sed quorum plerisq; alterum defesset, aut eruditio, aut in hoc studiij genere uoluptas: Te uero unum ut uirtutis & nobilitatis excellentia florere, sic etiam doctrina & animi promptitudine ad Bibliothecam instruendam plerisq; omnes tui ordinis homines à tergo relinquere animaduerti. Ac de uirtutibus quidem tuis, nō opus est me uerba facere, cum illustrissimum hoc earum argumētum extet, quod in collegio præstantissimorum uiroꝝ qui Carolo V. Cæsari à consilijs sunt, minime postremum locum obtines. Easdem rursus, regias inquam animi tui & ingenij dotes, & stirpis claritatē uel tacente mea stemmata & arma coronis redimita loquuntur, quæ uel ideo libentius cum hac nūcupatione ad amplitudinem tuam publicari curauimus, ut præconiij de te mei longe quàm pro merito angustioris tenuitatem explerent. Iam de eruditione tua in scientia iuris & legum, in diuersis artibus ac linguis, & uarijs omnino rebus certissima mihi per doctos & fide dignos homines confirmata est fama, qui etiam ipsi ad hoc opus tibi præ omnibus inscribendum, currenti (quod aiunt) calcar addiderunt. Cæterum Bibliothecæ tuæ pulcherrimum specimen breui, Deo iuuante, publicum fiet: quum Nicolai siue Laonici Atheniensis de rebus Turcicis historiarum libri 10. Græco sermone perquàm eleganter conscripti, insertis obiter aliarum quoque gentium historijs, Italiae, Germaniae, Galliae, &c. &